Tátovo pití mě ničí..
Vložil Lucie - 03/02/2010 15:36

_____

Dobrý den, mému otci je 58 let a pije už od mládí.Jeho pití bylo jednou z příčin rozvodu rodičů - v tu dobu jsme se sestrou chodily na základní školu.Matka se nás u soudu zřekla a zůstaly jsme v péči otce.Nebylo to lehké dětství,ale nestěžuju si.Táta pil pořád dál,ale snažil se o nás postarat.Nikdy neměl zásoby pití doma,ale chodil za "kamarády" do hospody.Dnes už žije sám-sestra je dlouhodobě v cizině a já s přítelem za ním jezdíme každý víkend.Opíjí se několikrát týdně s argumentem: co má dělat sám doma..?Nemá žádné koníčky kromě luštění a psů.Veškeré náklady za dům platím já,protože on má invalidní důchod a většinu peněz propije.Dárky k vánocům nebo narozeninám jsou z jeho strany dávno pasé. Neustále se mu snažím domluvit, aby s pitím přestal,že ubližuje nejen sobě ale i svému okolí,ale on si nepřipouští,že by měl s pitím problém.. Nedokážu ho "hodit přes palubu" a dívat se na to, jak se upíjí-už jsem asi jediná z rodiny,kdo ještě doufá,že si vše připustí a začne s tím něco dělat.V jeho okolí už takhle skončilo několik jeho kamarádů,ale pro něj to není varování.Nejhorší je pocit, v jakém stavu ho zas objevím,až přijedu na víkend - už několikrát jsme hned po příjezdu letěli na pohotovost s rozseklou hlavou (zakopl,když šel z hospody) nebo téměř useklým prstem (opilý sekal dříví).Myslíte, že je nějaká šance,že přestane?

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil Katka - 13/02/2010 21:37

_____

Muj otec pije pres patnact let - jak se rika prvni ligu - ale jelikoz bydlime na vesnici, tak to pro nikoho neni nic zvlastniho. Dokonce nam odveti na kazdou namitku - "vzdyt chlastaj vsichni"
Bohuzel dnes uz muzu rici, ze jsme se sestrou nemeli tolik stesti, aby se rodice rozvedly. Studuju, takze jsem mela moznost castecne odejit z domu, ale mamu miluju a proto jezdim na vikendy domu...
Odpoved na tvoji otazku zni, ze se jim asi pomoct neda. Snazili jsme se ze vsech sil, nejde to. Je mu vsechno jedno, nema zabrany, otupel a ted uz je moc hloupy a omezeny na to, aby pochopil, ze ublizuje jinym. Samozrejme je taky v invalidnim duchodu a necha se vyzivovat. Co s tim? Asi jen cekat...

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil ivlik - 16/02/2010 09:36

_____

šance je vždycky,hlavně neházet flintu do žita.alkoholik musí mít motivaci silnější než je jeho chut.Katko proč by vaš otec měl přestat když ho sponzorujete?Lucie vaš otec ví že se o něj vždy postaráte,když něco vyvede.Neříkám vykašlat se na ně uplně ,ale určitě jim to neulehčovat.Zkuste se spojit s odborníkem ve vašem bydlišti nebo okolí postavit ho před hotovou věc a pokud ne hlavně za ně nic neplatit.Zkuste vše co je ve vašich silách pak teprve řekněte není mu pomoci.

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil Jiřina - 23/02/2010 10:31

_____

Není můj otec taky pije a včera jsem ho nechala ve špitálu celkové selhání organizmu včetně jater. Teď zbývá jen léčba nebo smrt. A to Vám radím také sám od sebe určitě nepřestane. Nebo se s tím smiřte a on se upije k smrti.Bez lékařů to nezvládnete alkoholik je v podstatě sobec a neohlíží se na nikoho.Ničí sebe a okolí. Přeji hodně sil a běžte se poradit s lékaři.

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil Lenka - 27/02/2010 14:08

Táta pije už minimálně 15 let, před rokem se vrátil z léčení (vyhodili ho z práce, léčení byla podmínka zaměstnavatele, ne chuť táty), ale chlastá zas. Je čím dál tím vzteklejší, agresivnější, hloupější, napadá nás slovně, výjimečně i ručně, ale protože je jako párátko, moc si toho nenecháme líbit. Dlouho se chci odstěhovat, ale pořád je s ním moje máma a ségra, a já se od nich neumím odtrhnout (je mi 27!!), nechci je v tom nechat samotné, tak za nimi jezdím skoro denně a nechávám se urážet od opilýho otce, pak to ventiluju u psychiatra. Nikdy bych nikomu nepřála nic špatného, ale v tomhle případě - kéž by umřel!

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil ivlik - 27/02/2010 14:58

Pokud nechce nemocný alkoholismem něco dělat sám se sebou není to motivováno z jeho strany a pro své dobro asi opravdu není šance.Tady bohužel ani odborníci zřejmě nic nezmůžou.Ale pořád nechápu, proč se svým životem nedělají něco ti co s alkoholikem,který se nechce léčit,žijí.Chtějí žít jinak,ale nic pro to nedělají.Nebo si myslí že dělají,ale zřejmě to nestačí.

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil Martina - 03/03/2010 12:06

Můj :(otec pije 4 rokem...A já nemám tucha co bude dal...mamka se rozvest nechce...a tak každý večer se strachem čekáme co vyvede tentokrát..je v pohodě když je střízliví ale jakmile napije jsme všichni špatní a všichni sme ho okradli a ublížilimu...mé dětství má do idily fakt daleko....:-(:(

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil ivlik - 03/03/2010 12:47

---

to je problém všech alkoholiků,svádět vinu na všechny okolo jen já nic já muzikant,tady není dobrá tolerance,ale razantní,někdy i bolestivá řešení,BUD A NEBO.V opačném případě se vezou i ostatní a ničí si život.

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil Lucie - 05/03/2010 09:52

Děkuju za radu - už jsem to slyšela několikrát, že je potřeba,aby neměl jistotu, že já za něj vždycky všechno zařídím, zaplatím,.. Nemám sílu, se na něj vykašlat, i když je to asi poslední šance..

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil Lucie - 05/03/2010 09:54

Je to hrozná představa: čekat až se upije - to je právě to, s čím se nemůžu smířit. Najdu specialistu a zkusím se poradit, ale obávám se, že mi řekne pravdu: pokud si otec nepřipustí problém a nebude s tím chtít něco udělat, tak stejně nic nezmůžu.. :(

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil ivlik - 05/03/2010 12:05

Razantnost a důslednost to je to co nejvíc platí,na mě to platilo na 100%.Pak se možná zamyslí a je naděje.Píšete že nemáte sílu,máte, jen je třeba si uvědomit že sebrat sílu je už možná to poslední co by mohlo pomoci.

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil Lucie - 26/04/2010 20:08

Táta ve středu nečekaně zemřel. Příčinu nám ještě neřekli. Díky všem, kdo si náš příběh přečetli - kéž byste měli větší úspěch s "vaším" alkoholikem. My jsme to nedokázali.. Nikdo si neumí představit, jak mi teď je

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..
Vložil ivlik - 27/04/2010 12:48

Lucie,vím jak vám asi je a přeju upřímnou soustrast.Budiž vám útěchou že už se netrápí,ale je to asi slabá náplast.Nevyčítejte si nic udělala jste co jste mohla,je to život a váš otec si vybral.Kdyby váš příběh byl aspon varováním pro ty co se nechtějí léčit,ale pochybuju o tom.čas rány zahojí a vy žijte svůj

život pestře.Hodně štěstí.

==========

Re: Tátovo pití mě ničí..

Vložil Iva - 29/04/2010 09:19

_____

Ahoj Leni, plně chápu tvé pocity, vím, že přát si něčí smrt je hrozné, ale já cítím to stejné k matce. Na léčení sice byla, ale ani ne měsíc po návratu začla znovu. Mně už došli síly, když jí vidím tak je mi zle. Navštěvovat ji nechci aby moje děti naviděli babičku v takovém stavu a uchovali si ji v paměti takovou jaká byla dřív. Léčbu zvládla před deseti lety úspěšně a do loňského roku abstinovala. Bohužel nyní se to nepodařilo a já už čekám také janom na její smrt, která bude pro nás všechny vysvobozením. Bolí to o to víc, že minulých deset let byla perfektní matkou a babičkou. Bohužel je to její volba, vybrala si alkohol, ketrý ji během týdne změnil k nepoznání.

==========